

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ

5/7/24

תאריך: 18.12.24

בפני חברי הועדה:

גב' מרינה גרינשפון - כיושבת ראש

גב' ענת כהן אבוהב - נציגת הסתדרות האחים והאחיות

עו"ד נירה דוראני בנימין - נציגת היועצת המשפטית לממשלה

התובע: המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות בא-כוח עו"ד תומר דגני חנית

נגד

הנקבל: האח חסן אבו סויד

ע"י ב"כ עו"ד פלנטר

מרחוב זבוטינסקי 7 מגדל משה אביב קומה 27 רמת גן, 5252007

טלפון: 03-7447448 פקס: 03-7447449 נייד: 050-6664499

אתר: www.Flanter-Law.co.il דוא"ל: Guy@Flanter-Law.co.il

המלצת ועדת המשמעת

1. נסיבות הקובלנה:
2. הנקבל מורשה לעסוק באחיות משנת 2018 – מספר רישיון 226011.
3. ביום 24.5.22 הוגש נגד הנקבל כתב אישום בגין מעשה מגונה במרמה שביצע במטופלת באוגוסט 2021, לפי סעיפים 348(א), 345(א) 2, סעיף 355 לחוק העונשין התשל"ז – 1977, ועבירה של התנהגות בלתי הולמת לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי תשט"ן - 1955.
4. ביום 1.11.23 הנקבל הורשע בהכרעת דין מפורטת בעבירות שיוחסו לו.
5. בהתאם להכרעת הדין, האירוע התרחש ביום 8.8.21. רב"ט ר' נ' (כפי שהיא נזכרת בהכרעת הדין) (להלן: "נפגעת העבירה") פנתה למרפאה האזורית לאחר שנחתכה בידה לשם קבלת חיסון טטנוס.

6. עם כניסתה אל חדר הטיפולים הוצע לה נוכחות מלווה אולם היא סרבה.
7. המסגרת תשאול רפואי קצר, השיבה כי חלתה בקורונה לפני כחצי שנה בקורונה. בעקבות זאת, הורה לה הנקבל לפשוט את 2 החולצות שלבשה וביצע בה בדיקה שנחזית לבדיקת האזנה לריאות.
8. במהלך בדיקה זו מישש את החזה באמצעות ידו האוחזת בסטטוסקופ למשך מספר שניות. בהמשך בעודה בחזייה בלבד, הורה לה לשכתב ולקום מספר פעמים כשהוא מתבונן בה. לאחר מכן התלבשה נפגעת העבירה והנאשם הורה לה לאחוז בידו בעת עריכת החיסון. נפגעת העבירה ציינה בפניו כי אין בכך צורך, אך הוא התנה את עריכת החיסון בכך ולכן נאלצה לאחוז בכף ידו בעת עריכת החיסון.
9. לאחר שמיעת העדויות בבית הדין הצבאי, נקבע בהכרעת הדין כי, בנסיבות העניין כשמדדיה הרפואיים של נפגעת העבירה היו תקינים וברשומה הרפואית תועד כי, היא חשה בטוב, לא היתה כל הצדקה רפואית לבצע את בדיקת ה"האזנה לריאות" לפני חיסון הטטנוס. נקבע כי אך אילו היה ניתן לקבל את טענת הנאשם כי בחר לבצע בדיקה זו מחמת הזהירות הרי שאופן עריכת הבדיקה – בחלק הקדמי של גופה בלבד, בצד שמאל בלבד ותוך סחיטת הסטטוסקופ על רקמת השד, שם לא ניתן להאזין לריאות – לא עולה בקנה אחד עם אופן עריכת בדיקות ההאזנה. נקבע שמגע ידו של הנקבל בחזה של נפגעת העבירה לא היה מגע אגבי של מי שאוחז בסטטוסקופ. אשר לבדיקת השכיבה ישיבה, נקע שבהעדר חיבור למכשיר רפואי כל שהוא, היה בו מעשה שאין בו כל הצדקה רפואית. אף ביחס להתניית עריכת החיסון באחיזה בידו של הנקבל, לאחר שנפגעת העבירה הבהירה לנקבל כי אין צורך בכך, נקב כי זהו מעשה שנעדר כל הצדקה רפואית. בסופו של דבר נקבע שהנקבל ניצל את מעמדו ותפקידו כאח בכיר וכן את האמון שנתנה בו נפגעת העבירה לשם ביצוע מעשים בלי אופי מיני, שאין בהם כל צורך רפואי, אף על פי שהוצגו ככאלה.
10. ביום 14.2.24 נגזר דינו של הנקבל בין היתר לשישה חודשי מאסר.
11. ביום 21.7.24 ניתן פסק הדין בערעור לפיו ערעורו של הנקבל נדחה והתקבל ערעור המאשימה ועונשו הוחמר לשמונה חודשי מאסר.
12. ביום 21.7.24 הוגשה קובלנה לפיה, הנקבל התנהג בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד והורשע בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד כאמור בתקנות 15(1) ו-15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א 1981.
13. בדיון שנערך ביום 19.11.24 בפני ועדת המשמעת, הודה הנקבל בסעיפי הקובלנה וטען בדיון בנוגע לעונש.
14. טענות ב"כ הקובל:
15. ב"כ הקובל הגיש 3 תקדימים של מקרים דומים לענייננו שהם מהשנים האחרונות: החלטה 01/23 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נגד ד"ר עמאר ג'בר, החלטה 14-23 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נגד ד"ר זרייק וג'יה, החלטה 08-23 המשנה למנכ"ל משד הבריאות נגד ד"ר אוריל שליט. במקרים אלה היתה תקיפה מינית והטרדה מינית ומעשים מגונים. בשלושתם ניתנו עונשי התלייה שהקל בהם הוא עונשו של ד"ר גבר לו ניתנו 4 חודשי התלייה ואילו החמור בהם המקרה של ד"ר אוריל שליט בו ניתן עונש של 18 חודשי התלייה.
16. נטען כי ראוי שהועדה תחליט על בסיס עדכני בייחוד בהקשרים של פגיעה מינית שחזקה עלינו להיות עדכניים.

17. המגמה הכללית היא של ראייה חמורה של פגיעות מיניות גם אלה שהן במרכאות פגיעות "קלות". ועדות המשמע וכבוד הושפט סטרשנוב מאמצים את זה שיש להחמיר במקרים כאלה.

18. בשלושת המקרים ניתן עונש של התלייה בין מספר חודשים לשנה וחצי. במקרה זה יש להחליט בשתי סוגיות האחת כמה חודשי התלייה ראוי לקבוע וכן האם מתקופה זו תקווה תקופת המאסר או השעיה אחרת של הנקבל.

19. לגופם של דברים מבחינת החומרה של המקרה, טען ב"כ הקובל כי, מדובר במקרה מוזר שקשה להעריך את מידת הפוגעות שלו. לטענתו יש מימד של תכנון באירוע מרגע שנעלה הדלת. החיילת הגיעה לחיסון טטנוס ועברה מסכת של אירועים שלא היה צורך או הצדקה כפי שקבעה הכרעת הדין. אין שום תיעוד ברשומה הרפואית לטיפולים שביצע וזה מהווה נורה אדומה למרות שלא הורשע בכך.

20. הוצע לנפגעת העבירה להגיע לדיון והיא סרבה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם ממצבה הנזכר בסעיפים 4,15-16 להכרעת הדין שהוגשו לוועדה שם יש דיון בצורך שלה בטיפול נפשי. היא הלכה לקב"נית, היא עברה תהליך נפשי. היא יצאה נסערת. התקשתה לחזור לעצמה ולרגיעה. במשך חצי שנה התבשלה עם זה עד שהיא ראתה שהיא לא מצליחה ושחלק מהתהליך להתקדם ולהמשיך בחיים זה להציף את זה. עד האירוע היא היתה חיילת ולוחמת ומאז היא לא יכלה להמשיך בלוחמה.

21. טענות ב"כ הנקבל:

22. לטובת הנקבל הגיעו להעיד מספר עדים.

23. ד"ר אייל אטיאס הוא רופא כירורג במקצועו, היה מנהל הטראומה והמיון הכירורגי במאיר כספר סבא. הקים מחלקה והיום יש לו מערכת עצמאית של מרפאות ברחבי הארץ העוסקות בטיפול בחולים במצבים מאוד קיצוניים, וסקולריים סוכרתיים, עם כל סיבוכי הסוכרת וחולים במצבים קשים. כמו כן, הוא סא"ל במילואים (מפקד גדוד טנקים במילואים).

24. ההיכרות של ד"ר אטיאס עם הנקבל היא למעלה משנתיים. יש לו היכרות רבה עם הנקבל שכן הם עבדו הרבה מאוד ביחד. מהיכרות זו קשה לו לקבל את העניין והסיפור לא קשור לאישיות של הנקבל. ד"ר אטיאס טען כי הפידבקים מהמטופלים תמיד היו טובים למרות שהעבודה היא מול חולים ומשפחות של חולים במצבים קשים מאוד. נטען כי כואב לו מאוד לשמוע על המקרה וחזר כי זה לא מסתדר לו עם הנקבל. נטען כי הנקבל הוא דמות שנועדה לעבוד ברפואה, אם נפגם בדבר הזה נאבד אותו. דר אטיאס סבור שהנקבל יכול לתרום רבות למערכת. ברור שהנקבל, לטענתו צריך לתקן, אבל הוא חושב שיש לתת לו לעבוד במערכת ואסור לאבד אותו. הוא אח מוכשר ומעולה, ומאוד מאוד אמין, יוצר הרגשה מאוד טובה למטופלים ויש לו גישה אליהם והוא מאוד אנושי. יש לו רגישות לאנשים שמסייעת מאוד באבחון החולים. אפשר לומר עליו רק דברים טובים ואם היתה אפשרות לקלוט אותו כעת הוא היה עושה זאת בשמחה.

25. אלון רז, פרמדיק במד"א, הגיע אף הוא לנתן עדות אופי לגבי הנקבל. כעת הוא משמש כסגן מנהל בתחנת הקריות באזור חיפה וכשהכיר את חסן היה אחראי על המתנדבים היכן שעשה שירות לאומי ומכיר אותו משנת 2014. אלון רז טען כי, היה מקבל אותו לעבוד גם היום עם נערו. כל המקרה לא מתחבר עם האישיות של הנקבל. הוא ראה אותו עם אנשים וחולים וקיבל פידבקים ממשפחות. כאשר עבדו יחד טיפלו ברבה אנשים, נשים, גברים צעירות וכדומה ולא היתה אף תלונה או בעיה שהיא אלא פידבקים חיוביים. חסן הוא נשמה טובה כך מכיר אותו מאז ועד היום.

26. עד נוסף לטובת הנקבל, הוא מר יעקב הרנן. יעקב הרנן היה מפקד יחידה מיוחדת שהקימה את קיבוץ הרדוף. הוא הקים מרכז חינוכי יהודי ערבי הנקרא שער האדם. הוא מכיר את הנקבל מגיל 16 והמקרה כאן לא מתחבר לו עם הדמות של הנקבל. הנקבל הגיע אליהם

כחניך והפך למדריך. הראה להרבה מאוד צעירים באזור שלהם, בדואים, את הדרך לעשייה חיובית במדינת ישראל לאורך השנים מכיתה ט-יב ואף לאחר מכן. הנקבל תמיד היה עם בנות מחו"ל, מהארץ, מהקיבוץ, יהודי וערבי, והיה דוגמא ומופת להתנהגות עניינית. נטען כי, לא היתה אצלו אפילו חריגנות, וכי הם יודעים לזהות את זה, כאנשי חינוך וכל הזמן מחפשים את זה ומעולם לא ראו אפילו חריגנות ולכן הוא מצטרף לשני העדים האחרים כי זה לא מתחבר לנקבל. לגבי מקצוע הרפואה, הנקבל אמר לו על זה שהולך ללמוד סיעוד והלך לצבא, והוא ליווה אותו וידע שיש אח אחד כמו שצריך. מכיר את הנקבל לפני ולפנים, היו נוסעים יחד לחו"ל יהודים וערבים, וראה אותם במצבים הכי אינטימיים ואף פעם לא היתה לו גלישה בתחום הזה של הבנות. העד עוד אמר כי הוא בא מאידיאליזם והנקבל הוא מנהיג שאין כמוהו באזור, שהוא מורכב, איש רציני ודוגמא לאחרים באזור.

27. ב"כ הנקבל טען כי אין מימד תכנוני באירוע אלא אירוע שהתפתח באופן ספונטני. נעילת הדלת היתה מתוך הגנה על פרטיות המתלוננת ולא תכנון מקדים. המגע היה קצר ולא פולשני. בשום שלב המתלוננת לא היתה עירומה והאירועים היו במצב שהיתה בחזיה ובמכנסים. בזמן שהוא מבצע בדיקה עם סטטוסקופ היד נגעה בחזה – זה המעשה המגונה. והיה מעשה מגונה נוסף שאמר לה לעמוד ולשבת ולהחזיק לה את היד ועל זה קיבל 8 חודשי מאסר. אין כאן כמו במקרים אחרים הצעות מיניות, או אמירות לא הולמות והוא לא נגע בעצמו כמו במקרים אחרים שמופיעים בפסיקה שהוגשה לביה"ד. הוא לא נצמד אליה או עשה מעשה בעל לאלמנט מיני כמו גירוי או ביזוי או סיפור מיני.

28. הערכת המסוכנות של הנקבל אשר התקבלה מגורם ממלכתי שהעריך אותו הנה נמוכה. כעו"ד פלילי שנים רבות טען ב"כ הנקבל כי, קשה מאוד לקבל הערכת מסוכנות נמוכה במערכות בוודאי כאשר אתה כופר במיוחס לך.

29. מההערכה עולה כי, מדובר באדם שעברו נורמטיבי, ללא בעיות התנהגות, ללא הפרעת הסתגלות, ללא רקע התמכרות, ללא דפוסי התנהגות עבריינים, שלאורך חייו גילה יציבות במסגרות השונות שהשתייך אליהן. הוא מגלה יציבות במערכת היחסים עם אשתו שהיא אחות בבית החולים. אין פסיכופתולוגיה של הפרעת אישיות, אין חשד לסטייה מינית, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבול, ואשתו ובני משפחתו מהווים גורמי תמיכה משמעותיים, והגיעו לאן שהגיעו.

30. ב"כ הנקבל הפנה לדברים שכתב בית הדין בגזר הדין, שזקף לזכותו של הנקבל, ושהם גם רלוונטיים גם לדיון כאן.

31. הוצגו גם המלצות ותעודות הצטיינות, הערכה והוקרה שניתנו לטובת הנקבל.

32. עוד נטען לטובת הנקבל כי, מגיל צעיר הנקבל מקדיש את עצמו לטיפול באחרים, לעזרה לזולת, ותרומה למדינה, ועצם ההרשעה וההכתמה הפלילית, ועוד בעבירת מין, זו פגיעה אנושה בכל מישור ומישור, ומאיש מקצוע וקצין מוערך, הוא הפך להיות עבריין מין מורשע, דרגותיו נשללו, מדרגת סרן לדרגת טוראי. הוא פוטר מהצבא, ללא פיצויים, ונשלח לשמונה חודשי מאסר, תוך ניתוק מבניו, שהיה רק בן חמישה חודשים, בתקופה שכמובן קשר הורה-ילד כה קריטי וחיונית להתפתחות תקינה של הילד. מבחינה מקצועית ותעסוקתית הוא הושעה מתפקידו בצה"ל והמאסר שלו קטע את מטה לחמה של משפחתו, שכן כשנשלח למאסר אשתו הייתה בחופשת לידה, והוא היה המפרנס היחיד. ההליך הפלילי השפיע עליו גם במישור הבריאותי, והיו לו מספר אפיזודות שהוא הגיע לטיפול רפואי, ויש על זה מסמכים אשר הוגשו. למעשיו היו, השלכות כלכליות. המקרה קרה לפני למעלה מ-3 שנים ומאז המקרה לא עבד במשך תקופה ארוכה ויש לחשב את זה בשיקולי הענישה וקיצוז תקופות אלה.

33. הוצגה בפני בית הדין טבלה ובה 17 מקרים אחרים בעלי אופי מיני בהם ניתנו בין עונשי נזיפה ועד ביטול רישיון לצמיתות ונטעם כי בהשוואה למתחם הענישה שם יש לתן לנקבל עונש מופחת מאוד ולקזז ממנו את התקופה בה לא עבד:

א. מקרה האח סעיד זבידאת מיום 22.1.20 - ביצע מעשה מגונה ובכתב אישום מתוקן הורשע בתקיפה רגילה (לא מינית) וחוייב לחתום על התחייבות להימנע

- מביצוע עבירה – בביה"ד המשמעתי – מכיוון שהיה מושעה 4 שנים מעבודתו והואיל והיה מקרה יוצא דופן הורשע ב14 ימי התלייה.
- ב. מקרה האח עדל בטל 9.5.2010 – הורשע במעשה מגונה בכוח וביה"ד קבע 3 חודשי התלייה.
- ג. מקרה עאמר גאבר 01/23 – רופא שיניים הורשע במעשה מגונה וביה"ד 10 חודשי התלייה בניכוי 4 חודשים.
- ד. מקרה אח מוסמך ששמו לא פורסם החלטת מ11.6.2007 – מעשה מגונה במאושפזת במחלקה פסיכיאטרית מספר פעמים וביה"ד קבע התלייה 18 חודשים.
- ה. מקרה 08/22 ד"ר אוריל שליט הטרדה מינית (כולל מגע באיברים מוצנעים של המטופלת) וביה"ד קבע 18 חודשים בניכוי תקופת ההתליה בפועל.
- ו. מקרה האח מורדכי זוהר 28.2.10 – הורשע באיננוס ומעשה מגונה בכוח ביה"ד קבע התליית רישיונו של הנקבל לשנתיים מיום שחרורו מהמאסר בו הוא נתון.
- ז. מקרה האח עדאל קשקוש 01/12 – הורשע במספר מעשים מגונים וביה"ד קבע התליית רישיון במשך שנתיים מיום סיום ריצוי העונש מאסר.
- ח. מקרה 21/14 דר יעקב מייסון – הורשע במעשה מגונה תוך שימוש בכוח וביה"ד קבע 3 שנות התלייה.
- ט. מקרה 02-20 ד"ר מסעוד מחמיד – הורשע במעשה מגונה במטופלת וביה"ד קבע התלייה 3 שנים.
- י. מקרה ע"ש 111/09 ד"ר מישל ביטאר – הורשע במעשים מגונים 33 מטופלות 4 הזדמנויות שונות וביה"ד קבע התליית רישיון 52 חודשים.
- יא. מקרה ע"א 4693/90 ד"ר אלפרד סוסאן – הורשע באיננוס מטופלת וביה"ד קבע התליית רישיון 4 שנים.
- יב. מקרה בד"מ 4/4/22 האח עומר זייד – הורשע 5 אישומים של ניסיון להטריד קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים וביה"ד קבע ביטול רישיון למשך 5 שנים.
- יג. מקרה בד"מ 01/11/21 האח ארקדי לויטס – הורשע במעשה סדום בקטין שמלאו לו 14 שנים, שטרם מלאו לו 14 שנים ניסיון למעשה סדום (ריבוי מקרים), וביה"ד קבע להתלות את רישיונו לתקופה של 10 שנים.
- יד. מקרה עש"א 26741-12-16 ז'וקוב – רופא שהורשע בבי"ד צבאי בביצוע מעשה מגונה 7 חיילות חל הסדר טיעון וביה"ד קבע התליית רישיונו למשך 10 שנים.
- טו. מקרה זין אלדין ג'מל 20.8.12 – קשר מיני אוראלי עם מטופלת פסיכיאטרית. הורשע במעשה סדום, הטרדה מינית והפרת נוהל משקד הבריאות וביה"ד קבע התלייה 10 שנים.
- טז. מקרה בד"מ 1/7/23 האח אורן חננייב – הורשע במעשה מגונה שלא בהסכמה, פרסום תועבה ובו דמות קטין, החזקה וצריכה של פרסום תועבה ובו דמותו של קטין וסיה"ד קבע ביטול רישיון לצמיתות.
- יז. מקרה האח גדי לומלסקי 13.11.2015 – הורשע בעבירות של מעשה מגונה בנסיבות אינוס, עבירות של פגיעה במזיד בפרטיות וביה"ד קבע ביטול רישיונו.

34. הנקבל העיד וטען כי הוא מכבד את החלטות בית הדין הצבאי למרות שלא הסכים עימן. כי הוא הפיק לקחים מהאירוע וכי מדובר באירוע שלא מאפיין אותו כאדם וכאיש מקצוע. הנקבל טען כי, הוא לא לעולם לא יקלע שוב למצב שמישהו אפילו יכול לפרש משהו שהוא עושה, באופן פסול. הנקבל ביטה את אהבתו למקצוע שלו, כי הוא מרגיש אותו, הוא אדם טיפולי שנתן מעצמו לאחרים. הנתינה נותנת לו סיפוק ביום יום ובחיים. העיד על עצמו כי היה טוב מאוד המה שעשה כי יש לו תעודות הערכה ותעודות הצטיינות אשר מעידות על כך וכי מאוד חשוב לו להשתקם מהפרשה הזאת, ולחזור כאזרח מן השורה, מתפקד, מפרנס את עצמו את משפחתו שהוא כל כך אוהב. הנקבל ביקש לתת לו הזדמנות לחזור למסלול ומבטיח שלא יפר את האמון של הועדה ו/או הציבור.

35. דיון והמלצות:

36. מוסכם על הכל כי, כל סוג של אלימות מינית החל מהטרדה וכלה באיננוס היא פוגענית ומזיקה כלפי נפגעי העבירה ואל לנו לחשוב כי הקלה שבהטרדה ו/או מעשה מגונה, אינם בעלי השפעות מזיקות ו/או הרסניות כלפי נפגעי העבירה.

37. לאלמנות מינית השלכות קצרות טווח וארוכות טווח על הנפגעות ובהן השפעות על תפקודים פיזיולוגיים, נפשיים, פסיכולוגיים, חברתיים ותקשורתיים. בטווח הזמן הקצר עלולה הפגיעה להוביל לאירועי חרדה, הפרעות שינה, בחילות, קשיי קשב, פרנויה ועוררות פיזיולוגית. בטווח הארוך ידוע על הופעתן של תופעות כדיכאון, הערכה עצמית נמוכה, האשמה עצמית, הפרעות אכילה, נטיות אובדניות, פגיעה עצמית והתמכרויות שונות כמו סמים ואלכוהול.

38. הרשויות הן פועלות ללא לאות במאבק בתופעות מכוערות וקשות אלה וכל הגורמים עושים ככל שביכולתם לטפל בהן ולהביא אף לסיום העסקתם של עובדים שנקבע כי ביצעו עבירות מין ולהביא לטיפול מאסיבי, במסגרת הענישה המשמעתית, במקרים המינוריים לפני שיסלימו ויהפכו לעבירות חמורות ולהתנהגויות חוזרות ונשנות.

39. הענישה המשמעתית, במובחן מהענישה הפלילית, נועדה להרתיע אחרים ואחיות מביצוע מעשים שמהווים עבירת משמעת ולהגן על הציבור, על השירות הציבורי, על מקצוע הסיעוד, על שמו הטוב של המקצוע ואמון הציבור במקצוע. (עש"מ, 1928/00 **מדינת ישראל נגד עמוס ברוכין**).

40. בע"א 10979/04 **לאור נ' שר הבריאות, פד"י נט 6** (בעמ' 362), הצביע בית המשפט העליון על מטרת ההליך בוועדות המשמעת. הדברים נאמרו לגבי רופא, אולם הם יפים גם לעניינו. דין משמעת עוסק בניקיון כפיו של העוסק ברפואה, טוהר פעילותה של המערכת וקיום רמה רפואית נאותה. האינטרס הציבורי, מהווה שיקול מרכזי שהגורם המחליט בהליך המשמעת צריך לשוות לנגד עיניו.

41. במסגרת ההחמרה במדיניות הענישה המשמעתית שחלה בביצוע עבירות מין, התקבלו פסיקות ברורות שמטרתן להגן על האינטרס הציבורי כגון הטרדה מינית בשירות המדינה שם פוטרו לאלתר הפוגעים וכן הוצאו לצמיתות מהשירות למשל ממשרד החוץ או משרד הביטחון וכן נקבעו פסילות של שנים משירות המדינה ועוד. ראה למשל **בד"מ 10/22 נש"מ נ' מיכל קרן דוד, בד"מ 42/23 נש"מ נ' אורי אהרון רחמים, בד"מ 41/21 נש"מ נ' יורם כהן**.

42. על מדיניות ענישה זו התייחסו אף שופטי ביה"ד הצבאי בהליך הפלילי בעניינו של הנקבל בעמודים 22-23 בערעור על פסק דינו של הנקבל בע/ 36,37/24. נתייחס בתמצית לאמירותיו בעמוד 23:

"אכן.. בית משפט זה שב ועמד על הפגיעה הקשה בקורבנות עבירות מין או מעשים מגונים הנעשים על ידי רופאים, מטפלים ומי שמשרתים את הציבור הרחב.. עבירות אלה אשר בוצעו תוך הפרת אמון ופערי כוחות פוגעות בלב ליבם של הערכים המוגנים העומדים בבסיס איסורים אלה, ופוגעות את נפשם של קורבנות העבירה. יש לוודא כי החוט לא יצא בלא כלום בהעלותו טענה, מן השפה ולחוץ, בדבר "תמימותם" של המעשים. רע"פ 1478/22 פוני נגד מדינת ישראל, פסקה 11, (6.3.22)..הין אם יש לזקוף לחובתו של המערער, במהלך החקירה והמשפט, ניסיונות לערער את תפיסת המציאות של הנפגעת, כקביעתו של בית הדין, ובין אם המדובר בהתגוננות לגיטימית מן המיוחס לו, כתפיסת הגנה – הרי שהפגיעה "בערכי הליבה העומדים בבסיס האיסור על ביצוע עבירות מין, ובכללם הגנה על ביטחונו האישי של אדם, צנעתו, פרטיותו ועל אוטונומיות הרצון החופשי שלו.. מתעצמת לנוכח העובדה שמדובר בעבירה שבוצעה במרמה, שכן בהיודע האמת חשה המרומה מושפלת מכך שניצלו לרעה את חולשתה, את היעדר הידיעה שלה או את תמימותה" (ע"פ 3677/22 מדינת ישראל נ' שללאשוילי, פסקה 21 (13.12.2022))."

43. מן הכלל אל הפרט. בעניינו, עקב האירוע והרשתות הפלילית במעשים מגונים במרמה במטופלת כמפורט לעיל, הנקבל הודה בכתב הקובלנה והורשע על פיו בכך שהתנהג בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד והורשע בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד כאמור בתקנות 15(1) ו15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א 1981.

44. למרבה הצער, במסגרת הליכים אלה, הוצגו בפנינו תקדימים רבים ממקרי פגיעות מיניות אשר נדונו בוועדות המשמעת. המדובר בקשת מקרים בחומרות שונות וזאת לשם בחינת מדרג הענישה. מתחם הענישה בתקדימים השונים אשר הוצגו בפנינו הנו מגוון וכולל עונשים מן הקלים ועד לחמורים ביותר.
45. אכן העונשים החמורים יותר, של ביטול הרישיון ו/או התלייה לתקופות ארוכות מאוד תואמות את העבירות מהסוג של אלימות מינית חמורה מאוד כגון ריבוי מקרים, אינוס, מעשה סדום ופגיעות בקטינים מה שאינו חל בענייננו.
46. בענייננו, דחינו טענות שונות להחמרה או להקלה בעונש אשר באו להוסיף העובדות שנקבעו בהכרעות בית הדין הצבאי אשר בחן את הראיות בהרשיעו את הנקבל. כידוע וועדת המשמעת אינה מהווה ערכאת ערעור על בתי המשפט או על בתי הדין והיא אינה מקבלת פרשנויות ו/או עובדות חדשות לאחר שניתן פסק דין חלוט.
47. לכן לא קיבלנו את טענת ב"כ הקובל מחד כי היה מימד של תכנון במעשי הנקבל, מה שנסתר בגזר הדין של ביה"ד הצבאי ומאידך לא קיבלנו את טענות הנקבל כי היתה החמרה על ידי בית הדין בעונשו של הנקבל בגין מעשה שלא כלל כוחנות אלא רק מגע מעל בגדי המתלוננת (חזיה ומכנס) סוגיה שאף היא נותחה על ידי בית הדין הצבאי במתן גזר הדין בניגוד לאמור.
48. לעניין טענת ב"כ הנקבל בנוגע להשוואת העבירה לתקדימים והקלה בחומרת העבירה שביצע הנקבל שבניגוד לתקדימים לא נעשתה בכוחניות והחצנת האופי המיני שלה, נפנה לאמירות שופטי ביה"ד הצבאי בכל הנוגע לסוגיית ביצוע העבירה תוך כדי מרמה כאמור בסעיף 42 לעיל, לפיהן הפגיעה לפיה דווקא מתעצמת עקב ההתפכחות והידיעה כי תמימותם של המטופלים וחוסר ידיעתם נוצלה לרעה.
49. דבריו של בית הדין הצבאי בגזר הדין יפים גם לענייננו בכל הנוגע לחומרת העבירה. בית הדין קבע כי אופי המעשים אף שלא היו פולשנים או כוחניים הרי שאין להמעיט בחומרתם שכן היוו פגיעה באוטונומיה של נפגעת העבירה על גופה, נגע בניגוד לרצונה, פגע בצנעתה בכבודה וביזה אותה. הוא אף פגע בביטחונה של נפגעת העבירה בצינה בעדותה כי חשה מאוימת. עוד קבע ביה"ד הצבאי כי, הנקבל פגע באמון וערער את בוחן המציאות של נפגעת העבירה באירוע ובהליך.
50. נוסף לחובת הנקבל את ההחמרה במדיניות ובפסיקה המשמעתית בכל הנוגע לעבירות מין הנעשות על ידי עובדי ציבור בכלל ובתחום הרפואה בכלל כנלמד לעיל ובכללן ההגנה על האינטרס הציבורי.
51. מלבד סוגה של העבירה וחומרתה שקלנו לחומרה את העובדה שנפגעת העבירה הנה במצב נפשי קשה כפי שהוצג בהכרעת הדין ועל ידי ב"כ הקובל. כי עקב העבירה שבוצעה בה השתנה מצבה לרעה והיא פרשה מהלוחמה, היא נרתעת ממגע עם בני המין השני, היא חשה משותקת ומכווצת, וכי היא מתמודדת עם שלל קשיים בתפקוד היום יומי ובהם החשש ללכת לרופאים, התקפי חרדה ועוד. (בעמ' 10 לגזר הדין).
52. בשיקולים לקולא, עמדו לזכות הנקבל העובדה כי ניתנה לטובתו הערכת מסוכנות נמוכה (עמוד 14 לגזר הדין). להערכה זו יש משקל מבחינת חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הנקבל שהיא שיקול לגיטימי במסגרת השיקולים עליהם באה הענישה המשמעתית – מקצועית להגן. (ע"א 50/91 אדגר סבין נ. שר הבריאות, פ"ד מז). משפחתו ורעייתו של הנקבל מהווים תמיכה לנקבל והוא מצוי במערכת זוגית יציבה.
53. התרשמנו לטובה מהעדים מתחום הרפואה, ד"ר אטיאס ואלון רוז, אשר הגיעו והתייצבו לטובת הנקבל והעידו על אופיו הטוב והשירות הטוב והמקצועי אשר ניתן על ידו במרוצת השנים אשר גרר אחריו תשבחות מאת המטופלים. ד"ר אטיאס העיד כי הנקבל אח מוכשר ומעולה, אמין, ובעל גישה אנושית ואמפטיה לחולים אשר מסייעת לו בטיפול בהם. התרשמנו לטובה מעדויותיהם כי, אף שהנקבל בא במגע עם מטופלים ובייחוד מטופלות צעירות הוא מעולם לא נהג בדרך שאינה מכבדת עד למקרה הנוכחי שהכה את כולם

בתדהמה. עוד התרשמנו כי שניהם טענו כי יסכימו לקבלו לעבודה אצלם גם היום וכי הוצאתו ממקצועו יהיה אבידה.

54. התרשמנו גם מעדותו של מר יעקב הרנן אשר תמך בעדויות לעיל בכל הנוגע לאופיו של הנקבל והתנהגותו המכבדת בחברת נשים וכי מעולם לא נתקל בבעיות מסוג זה. מר הרנן גם העיד על היות הנקבל מנהיג, איש רציני ודוגמא לאחרים באזור.

55. מעדים אלה והערכת המסוכנות הנמוכה אנו למדים על חריגותו של המקרה אצל הנקבל והיותו מקרה בודד ולא דפוס חוזר.

56. שקלנו גם את הישגיו של הנקבל, ההערכות, תעודות ההוקרה, התנדבויות ואת השליחות שבשירותו הצבאי כנלמד מעמוד 13 לגזר הדין וממה שהוצג בפנינו.

57. נוסף על כך, נשקלה העובדה כי המדובר במעידה ראשונה וכי לנקבל אין עבירות אחרות, הוא בעל משפחה וכי בנו בן ה-5 חודשים, בעת כניסתו למאסר, מורחק ממנו בשנותיו הראשונות.

58. עוד ניכר שההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבול כלפיו. מגיל צעיר הנקבל מקדיש את עצמו לטיפול באחרים, לעזרה לזולת, ותרומה למדינה, ועצם ההרשעה וההכתמה הפלילית, בייחוד בעבירת מין, היוותה פגיעה אנושה בו. מאיש מקצוע וקצין מוערך, הוא הפך להיות עבריין מין מורשע, דרגותיו נשללו, מדרגת סרן לדרגת טוראי. הוא פוטר מהצבא, ללא פיצויים, ונשלח לשמונה חודשי מאסר ומטה לחמו נגדע.

59. התחשבנו גם בכך שמדובר באירוע אשר התרחש לפני למעלה מ-3 שנים ובינתיים הנקבל לא עבד במקצוע לפרקים לרבות תקופת מאסרו אשר עדיין חלה.

60. עדותו של הנקבל בפנינו הותירה רושם כן ואמין. למרות שהנקבל לא הביע חרטה על מעשיו הוא הביע את כוונתו לכבד את ההחלטות, הפיק לקחים ולקח אחריות להימנע מביצוע כל פעולה פסולה או שנחזית להיות פסולה בעתיד.

61. המלצה להטלת אמצעי משמעת :

62. נוכח כל אלה ולאחר שהנקבל הורשע בעבירות אשר יוחסו לו בקובלנה בין היתר לפי הודאתו ולאחר בחינת מכלול הטיעונים אשר הוצגו בפנינו, המסמכים, העדויות והתקדימים הנוהגים בעבירות מין, הננו סבורים כי יש להשית על הנקבל עונש מסוג התלייה של רישיונו ל-4 חודשים אשר יחולו מיום שחרורו מהמאסר בו הוא נתון.

מרינה גרינשפון	גברת ענת כהן אבוהב	עו"ד נירה דורני בנימין
יו"ר נציג המנכ"ל	נציגת הסתדרות האחים ואחיות	נציגת היועמ"ש

63.